

друго яче тълкувани. Обаче това не попречи да се изнесе съ много настроение и непринудено застжпленитѣ пѣсни отъ наши и чужди автори.

Сливенскиятъ народенъ смѣсенъ хоръ достойно представи дѣлото на Българския пѣвчески съюзъ. Съ своята дейность той разгрѣща свѣтла страница въ историята на хоровото дѣло у насъ.

Крумъ Бояджиевъ

Изъ сп. „Родна пѣсенъ“ — год. IV, кн. 5—6

*

Въ недѣля на 10. т. м. въ салона на Бургазкия областенъ театъръ Сливенскиятъ народенъ хоръ „Д. Чинтуловъ“ изнесе блѣскаво своя концертъ. Салонътъ бѣ препълненъ съ отбрана публика. Интересътъ къмъ този концертъ бѣ голѣмъ. Програмата бѣ отлично подбрана: „Родино мила“, „Слана падна, Гане“, „Гайдаръ“, „Приморски напѣви“, „Изгрѣяло ясно слънце“, „Логожана“, „Сеймени“ и „Синия Дунавъ“. Дветѣ най-голѣми пиеси — „Приморски напѣви“ отъ Мокрянацъ и „Синия Дунавъ“ отъ Щраусъ бѣка съпровени на пиано отъ г. Мишо Тодоровъ, който акомпанира не като обикновенъ пианистъ, а като талантливъ композиторъ. Диригентътъ г. Ил. Цековъ здраво държи въ ржцетѣ си голѣмия музикаленъ апаратъ. Хориститѣ — дисциплинирани — влагатъ младенчески жаръ и ентузиазъмъ въ изпълнението. Всичко това създаде едно рѣдко музикално тържество. Публиката, възхитена, заслужено възнагради изпълнителитѣ съ бурни и продължителни ржкоплѣскания.

Изъ в. „Бургазки фаръ“ —
1935. г. бр. 3931.

*

Вчерашниятъ день бѣ едно музикално тържество за любителитѣ на хоровото пѣние въ Бургазъ. Сливенскиятъ народенъ хоръ „Д. Чинтуловъ“ даде своя концертъ, който бѣ една рѣдка наслада за бургазкото гражданство. Публиката изживѣ, два часа въ рѣдко музикално пиршество. На всички направи впечатление голѣмата дисциплина на хориститѣ и вещото диригентство на г. Ил. Цековъ, а така сжщо и акомпанирането на пиано на г. Мишо Тодоровъ. Забелязваше се една пълна хармонизация на партиитѣ и дълбоко чувство въ изпълнението. Съ особена задушевность бѣ изпълнена „Слана падна, Гане“, а „Гайдаръ“ и „Приморски напѣви“ надминаха очакванията въ чистота и стройность, особено въ горния регистъръ. „Синиятъ Дунавъ“ отъ Щраусъ бѣ композицията, въ която хорътъ прояви всичката широта на възможноститѣ си.

На хора бѣ поднесенъ букетъ — изразъ на общия възторгъ и признателность за рѣдката духовна наслада.

Изъ в. „Последна бургазка поща“ —
1935. г. бр. 1353.

*

Нашиятъ градъ, посещаванъ твърде често отъ музикални ратници-българи и чужденци, вчера има щастieto да изживѣе една обща спонтанна радостъ доставена му непринудена отъ Сливенския народенъ хоръ „Д. Чинтуловъ“ съ единствения си концертъ, изнесенъ блѣстящо и тържествено въ кино „Екселсйоръ“. Тоя народенъ хоръ, състоящъ се отъ 80 души мъже и жени—въодушевени отъ идеята и импулсирани отъ желанието да разнесатъ по единъ естественъ начинъ родната пѣсенъ, дойде въ града ни не само да внесе малко разнообразие въ сивото ни катадневие, но сжщо така обладанъ отъ единъ истински идеализъмъ. Младитѣ

